

Indstilling Nr. 6 til anden Afdeling af et *Mindrethal* (N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marott)

forkastedes med 39 Stemmer imod 21.

Indstilling Nr. 7 til anden Afdeling af *Udvalget*

vedtoges enstemmigt med 75 Stemmer.

Til Forhandling sættes derefter de *Forsvarsministeren* vedrørende Indstillinger, nemlig Numrene 6 og 8 til første Afdeling, Betænkningens Nr. 20 og 33 (se Tillæg B, Sp. 93 og 103) og Numrene 1 og 3 til anden Afdeling, Betænkningens Nr. 50 og 56 (se Tillæg B. Sp. 1399—1400 og 1403—04).

Ordføreren (Laurson): Indstillingen Nr. 6 vedrører et Andragende fra en Enke efter Hjulmagersvend Jens Petersen, der naturligvis andrager om Understøttelse. Naar hun mener at kunne andrage herom, beror det paa, at hendes Mand har været ansat ved Tøjhuset som Værksleder i et Tidsrum af 24 Aar fra 1. April 1871 til 1895. Senere fik han Understøttelse og er død i Fjor — Enken er 67 Aar gammel og sidder i smaa Kaar. Hun henviser til, at der foreligger Fortilfælde, hvorved andre, der vare stillede under lignende Forhold, have faaet tilkendt en Understøttelse. Efter Samraad med den højtærede Minister har Udvalget erkendt Rigtigheden heraf og tillader sig derfor at henvise Sagen til den højtærede Forsvarsministers velvillige Overvejelse.

Andragendet under Nr. 33 er fra nogle Fiskere i Tisvildeleje. De ville gerne have en Rednings-Raketstation anbragt der, idet de henvise til, at der her jævnlig finder Strandinger Sted, og at Kystforholdene ere vanskelige. Specielt bemærke de, at der har været en enkelt Stranding, hvor Redningen var saa vanskelig, at Bjærgningen af Mandskabet vilde have været umuliggjort, hvis Vindretningen blot havde været en Smule anderledes, saa at der havde været Paalandsvind. De mene, at de stedlige Forhold egne sig fortræffeligt til en Raketstation, og det bede de altsaa om at faa i Stedet for en Redningsbaad. Der staa vi igen ved et af de Omraader, hvor det er vanskeligt at træffe en Afgørelse efter et saadant Andragende. Dette trænger vistnok til nøjere Undersøgelse, og Udvalget har derfor ment ikke at turde gaa længere end til at henstille Sagen til

den højtærede Ministers velvillige Overvejelse.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger vedrørende Andragendet Nr. 50, det er Indstillingen Nr. 1 i anden Afdeling. Der andrages der fra en Enke efter Løjtnant af Reserven ved Kystartilleriet om en aarlig Understøttelse. Det er i Virkeligheden et ret mærkeligt Forhold, som har givet sig til Kende ved hans Tjeneste i Hæren. Han var Sekondløjtnantselev i 1896. Saa fik han en Knæskade ved under Gymnastik at springe over Træhesten, og dernæst var han ansat i 1898 og senere i 1906—08 og 1909 ved Middelgrundsførtet. Senere blev han overført til Trekroner og fik fast Ansættelse der, den 1. September i Fjor. Og da han havde haft fast Ansættelse i neppé to Maaneder, blev han angreben af en heftig Lungebetændelse og døde i November i Fjor. Man kan sige, at det er en meget spredt Tjeneste, han har haft i Hæren, og Enken har vel som Følge deraf ikke nogen Ret til Understøttelse. Da hun imidlertid sidder i meget smaa Kaar og tillige har det Uheld, at deres Barn lider af en Hoffteskade og trænger til megen Pleje fra Andragerindens Side, hvilket svækker dennes Arbejdsevne, og Manden, som sagt, har været forfulgt af Sygdom, medens han levede, og det nu synes, at Barnets Sygdom volder Moderen store Vanskeligheder med at bjærge Bøden, har Udvalget ment, at det kunde være forsvarligt at henvise Andragendet til Forsvarsministerens Overvejelse.

Endnu skal jeg kun nævne Andragende Nr. 56 fra afskeditet Sergent J. J. Larsens Enke i Nyborg. Hun har en Understøttelse af 58 Kr. 56 Øre om Aaret, og da hendes Mand i 1876 blev kasseret som udygtig til al Krigstjeneste paa Grund af en Svaghed, han havde paadraget sig i Tjenesten, mener hun, at der muligvis kunde tilkomme hende en forhøjet Understøttelse i Lighed med, hvad andre have faaet. Hun er 67 Aar gammel, det er nogle og tredive Aar siden, hendes Mand blev kasseret, og han døde den 31. December 1909, altsaa Nytaar 1910. Det er ganske vist en Understøttelse efter de gældende Regler, hun hidtil har faaet, men da hun er gammel, og da der foreligger ejendommelige Forhold og ogsaa er nogen Tilknytning til det, man kalder, at Manden har paadraget sig stor Svækkelse i sin Tjenestetid, mener Udvalget, at det kan henvise Sagen til Forsvarsministerens velvillige Overvejelse.